

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului, a Sfințelor Paști

Sunt Domnul învierii și sunt deasupra cu cete de sfinți și de îngeri, și se cântă în văzduh și se cântă pe pământ cântarea învierii Mele dintre cei morți în lung și în lat, minunea cea mare, cea pentru credința că Eu sunt Fiul Tatălui ceresc, că sunt Hristos trimis de Tatăl după om acum două mii de ani, că am murit pe cruce și am înviat biruitor, ducându-se în lung și în lat peste pământ vestea cea mare: Hristos a înviat!

Se salută om pe om cu această zi de mărturie și se aude pe tot locul salutul bucuriei sfinte, salutul mântuirii: Hristos a înviat!

Eu Însuși rostesc peste popoare mărturisirea acestui praznic sfânt și le spun lor:

Hristos a înviat, popoarelor, vouă vă spune Hristosul Cel înviat! Să creadă și să se bucure toți, mari și mici, bogați și săraci, stăpâni și robi, toți, de tot felul și rangul, să creadă toți că Hristos a înviat, că a biruit moartea și că S-a sculat dintre cei morți, El și toți dreptii Lui din toate veacurile de până la venirea Lui pe pământ prin nașterea Sa din mamă Fecioară, că s-a deschis raiul ca să-i primească și să li se curme așteptarea la toți dreptii Lui, căci venirea Mea pe pământ a fost așteptarea lor, și apoi prin moarte pe cruce am ajuns la ei ca să-i dezrobesc de așteptarea lor după Mine, și apoi învierea Mea și a lor, iar acum, iată, învierea celor ce cred și mărturisesc că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu venit în lume ca să-i mântuiesc pe cei păcătoși și despărțiți de Dumnezeu prin păcat, dacă vin ei spre umilință și spre pocăință apoi!

Hristos a înviat, îi spun Eu, Domnul, neamului creștinesc de pe tot pământul!

Hristos a înviat, vă spun Eu, Domnul, popoarelor care umpleți pământul și îl stăpâniți!

Hristos a înviat, vă spun Eu, Domnul, și vouă, celor ce v-ați ales să mărturisiți că sunteți necredincioși și vă spuneți unii altora că nu este Dumnezeu și că vi se pare că voi sunteți, și că Dumnezeu nu este, și iată, Eu, Hristosul Cel înviat din răstignire, vă spun vouă acum că omul zice că nu este Dumnezeu pentru că este păcătos cel ce zice aceasta, și pentru că voiește să păcătuiască în voie și să nu aibă răsplată rea viața lui cea cu păcat trăită!

O, dacă omul n-ar păcătui nu s-ar mai despărți de Dumnezeu, dar el, săracul, nu știe ce este păcatul și nu știe că este păcătos, iar dacă nu știe, iată, păcătuiește mereu, și face aceasta înaintea lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a văzut și a trimis pe Fiul Său, pe Iisus Hristos L-a trimis ca să-L facă cunoscut pe pământ ca Mântuitor pentru toți cei păcătoși, numai să se aplece păcătoșii și să zică fiecare: „*Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta și pe mine, căci sunt păcătos!*”.

Vin pe pământ cuvânt și stau de vorbă cu cei despărțiți de Dumnezeu prin păcat, și vin spre ei ca să-i fac să Mă cunoască în acest cuvânt și să-i înduioșez spre milă pentru Mine, pentru dragostea Mea, cu care M-am luptat cu moartea care-l pune jos mereu pe omul păcătos și îl aduce apoi la nepăsarea cea care îl învinuiește pe el și îl face vrednic de iad, de plata cea pentru păcat.

O, nu a fost și nu este nimeni pe pământ ca să nu știe că Eu am murit pe cruce și am înviat apoi. Iar acum nu va mai fi nimeni de la o margine la alta a cerurilor, nimeni care să nu aibă parte să știe și să audă că vine Domnul cuvânt peste pământ ca să-Și anunțe împărăția, Evanghelia venirii Sale, că vine Domnul și vorbește și împarte cuvântul Său în lung și în lat ca să poată apoi să se arate pe cer și pe pământ ziua slavei Sale, El, și oastea cerească în haine albe venind pe nori, precum este scris, și iată, e mare milă cerească să prindă omul credință statornică și să Mă cunoască în acest cuvânt, chiar dacă până acum n-a știut că este Dumnezeu, că a fost și că este Dumnezeu, așa cum El a vrut să-și spună.

Voi, cei ce sunteți botezați de mici, sau mai apoi botezați în numele Meu și al credinței în Mine, voi, creștini ai bisericii lui Hristos, și voi, preoți slujitori la altare, ascultați!

O, ascultă, măi creștine, că e mila cerească aproape de tine, și e milă mare să Mă cunoști în acest cuvânt cu venirea Mea după om și să Mă mărturisești de Dumnezeu al tău și să-Mi ceri să te pomenesc întru împărăția Mea, căci tâlharul cel necredincios din dreapta Mea a avut mila lui Dumnezeu de partea lui și M-a cunoscut că Eu sunt Hristosul Cel venit de la Tatăl și vestit prin prooroci să vină, o, și Mi-a spus de pe crucea lui, Mi-a spus cu mare sfială: *«Doamne, pomeneste-mă și pe mine întru împărăția Ta când vei veni!»*, iar Eu i-am spus: *«Astăzi vei fi cu Mine în împărăția Mea, vei fi cu Mine în rai!»*.

O, așa și tu, omule creștin, să mori pe crucea ta și să rămâi apoi cu sfială lângă crucea Mea și să stai în umilință lângă Mine ca să nu mai faci păcate, să nu mai faci iar, și ca să poți apoi să Mă rogi să te pomenesc întru împărăția Mea când tu pomenesti numele Meu de Dumnezeu al tău cu inima ta, cu credința ta, cu umilința ta.

O, fii creștin, omul s-a despărțit de Dumnezeu în rai, darămite pe pământ! Omul este îngâmfat înaintea lui Dumnezeu și unul înaintea celuilalt, și de aceea nu găsește, săracul, calea umilinței, și de aceea stă fără Dumnezeu în el în vremea vieții lui pe pământ.

O, creștine, pomenirea ta întru împărăția Mea e mare milă pentru tine. Iată, tu, creștin care iubești și ascuți cuvântul Meu cel de azi, cu care vin pe pământ după omul păcătos, tu ești pomenit înaintea Mea aici, în cetatea cuvântului Meu, pe jertfelnicul din mijlocul ei ești pomenit ca să te pot ierta, iar tu, în acest timp de rugăciune pentru tine așezat, tu trebuie să te umilești ca tâlharul care M-a cunoscut de pe crucea lui pe crucea Mea răstignit pentru el și pentru toți ca el, o, și să nu stai nepăsător pentru iertarea ta, ci să stai umilit tot timpul vieții tale, căci tâlharul cu Mine o dată pe cruce n-a mai stat nepăsător, și dacă a fost să Mă cunoască cine sunt, Mi-a spus cu supunere: *«Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta!»*, iar Eu l-am miluit și l-am pomenit și l-am iertat prin pocăința și prin credința lui și i-am spus: *«Astăzi vei fi cu Mine în rai, în împărăția Mea»*, căci am deschis raiul ca să intre cei drepti, cei din sânul lui Avraam, care Mă așteptau să vin și să le deschid.

Când omul Mă cunoaște de Dumnezeu al său și Mă primește pe pământ cu el, face el aceasta de nevoia de Dumnezeu cu el pe pământ. Când Eu, Domnul, primesc pe om în cer prin rugăciunea lui, fac aceasta de nevoia de om lângă Mine în cer cu duhul lui cel după Dumnezeu tânjitor pe pământ, cu dorul lui de Mine, o, și așa sunt Eu cu omul, și omul cu Mine.

O, fiilor, mărturisiți-vă unii altora păcatele ca să vă vindecați, ca să vă rugați unii pentru alții înaintea Mea pentru vindecare, ca să văd Eu dragostea Mea în voi, milă ca a Mea unii de alții, și înviere să vă dăruieți unii altora, căci lucrarea creștinului este lucrarea învierii, dar lumea și biserica din lume n-au știre ce este înviere, nu știu bine de ce merge omul la biserică, de ce merge la slujba de înviere în ziua praznicului învierii Mele, și se duce că așa a pomenit să se meargă la înviere, dar nu știe omul să strige la Mine ca tâlharul cel păcătos și să-Mi spună și el ca și acela: *«Pomeneste-mă, Doamne, întru împărăția Ta!»*.

Iată cum este venirea la Mine a omului, căci omul care vine după Mine vine din pricina duhului umilinței dacă vine, și pentru umilința inimii lui se alege el pe cale cu Mine, iar dacă nu pentru aceasta face el alegerea cu Dumnezeu pe calea vieții lui, o, el greșește apoi lui Dumnezeu în fel și chip, la fel și semenilor lui de pe cale cu Domnul, și apoi Îl scoate dator pe Dumnezeu pentru el, că nu vine pentru umilința inimii cel ce face așa apoi, o, și iată, dacă nu ai minte din cer, creștine, nu știi ce faci și ce spui, nu știi nici când te alegi să fii cu Dumnezeu, și nici după aceea cu vremea ta pe calea crucii Domnului, o, că e prea mare taină și lucrare să te alegi pentru Domnul cu pașii tăi, cu inima ta pentru umilința ei, pentru viața ta cu Domnul, ca să te poată El avea în lucrul Său cel mult împotriva vrăjmașului Său și

al tău, în planul Său cel mare pentru biruința lui satana și pentru înnoirea lumii, precum este scris.

Omul ar fi să vină pe calea crucii Domnului după ce Îl cunoaște el bine pe Domnul, după ce știe îndeajuns ce este de știut și de lucrat și de ținut seama pentru împlinirile de pe cale, iar dacă vine altfel, vine fără minte și face rele pe calea cea cu creștini pe ea, și dacă nu știe să vină și cum să vină, el nu vine, și rămâne pentru păcat, rămâne pentru durerea cea pentru păcătoșii neiertați de Dumnezeu din pricina neumilinței inimii lor, a celor ce nu se umilesc, pentru ca apoi să fie și ei pururea cu Domnul, precum este scris de cei ai Domnului.

Iată, omul a jefuit la început în rai pomul pus deoparte de Dumnezeu ca să nu ia omul din el, iar dacă el a luat, s-a îngâmfat apoi că știe, și se tot îngâmfa de atunci cu ce nu este al lui, cu știința lui Dumnezeu, cu ceea ce el a furat, și din care pricină a pierdut raiul și a căzut iarăși pe pământ, și a căzut în cap omul, și tot cade în cap mereu de atunci, săracul, și își zice că știe, că are știință și că tot are și tot umblă să aibă, să se îngâmfe că are și să se arate cu ce are, cu ce este el, căci omul și-a stricat mintea lui cea de la Dumnezeu și n-o mai are, și are în cap ceea ce a furat din rai, o, și nu se umilește pentru păcatul lui făcut în rai.

Iar Eu acum îi spun omului așa:

Să te pregătești, omule, să mori ca tâlharul din dreapta Mea, să mori față de tine pe crucea ta și să înviezi întru Mine apoi, așa cum a înviat tâlharul de și-a aflat mântuirea lui cea de la Dumnezeu, o, și e mare această lucrare pe care o ai tu de împlinit lângă crucea Mea cea cu păcatele tale multe pe ea, și iată, nu pot creștinii să îplinească această minune de înviere a lor, nu pot decât dacă îi ajută mintea, dacă lucrează cu ea în Dumnezeu și pentru Dumnezeu, și nu pentru ei.

Omule, pregătește-te pentru înviere prin moarte pe cruce ca tâlharul cel din dreapta Mea, care și-a răstignit mintea lui pe cruce și a luat credința în schimb, și așa s-a umilit el pentru mintea sa cea fără Dumnezeu în ea, și cu sfială M-a rugat apoi de pe crucea sa, M-a rugat să-l scriu în cartea vieții, căci el nu va mai face despărțire de Dumnezeu, că moare pe cruce și moare pentru înviere, înviere prin moarte, prin despărțire de păcat, de moarte, o, că asta-i învierea și mersul la înviere, dar omul merge la biserică în noaptea de înviere și nu știe ce are de făcut pentru acest mers al său la slujba de înviere a Domnului, de pomenire a învierii Mele dintre cei morți, care au păcătuit în viața lor pe pământ.

Fiilor, fiilor, sunteți adunați câțiva în cetatea cuvântului Meu. Hristos a înviat, o, fiilor! E praznic de înviere și fericiți sunt cei ce Mă pomenesc pe pământ ca să-i pomenesc Eu pe ei întru împărăția Mea!

O, și vin iar să vă învăț, și vă voi învăța închinarea și taina închinării, o, fiilor. Strângeți-vă buchet de frățime în zile de Sfinte Paști ca să vă am la învățat și la petrecerea cea sfântă a zilelor învierii, și căutați să petreceți mereu bucuria voastră cu Mine, zidirea voastră în Hristos, fiilor, o, și învățați de la mijloc, învățați laolaltă ce înseamnă să fie creștin omul, că mulți vor lângă Mine, dar dacă nu știu ce trebuie să știe și să facă un creștin, e greu de Mine, e greu de ei.

O, bucurați-vă în duh de praznic de înviere, că iar ne așezăm în carte, o, fiilor, și vin apoi și alte zile de serbare ale cerului cu voi, și tot timpul bucurați-L pe Domnul laolaltă adunați, ca să însoțiți voi solii cerești, cu care cobor peste cetate, fiilor. Sunteți puținei, dar cei din cer sunt mulți, mulți, sunt cete-cete lângă voi, iar voi faceți-le bucurie, faceți-le primire dulce, fiilor!

Nu uitați, o, nu uitați că vom învăța și că veți fi învățați lucrarea închinării, fiilor. Nu-mai lui Dumnezeu să vă închinați, căci omul pe pământ nu știe să nu greșească din îndemnul lui satana, cu care îl tot pândește pe om și îi spune că dacă se închină lui, îi dă lumea toată pentru această închinare, o, că așa a fost păcălit Adam în rai, și tot timpul face aceasta sata-

na cu tot omul, de atunci și până azi, iar omul nu știe să se apere de acest șiretlic diavolesc, și iată, greșește mereu pentru taina închinării, pe care ar fi numai lui Dumnezeu s-o dăruiască omul. Eu însă îl frig pe satana acum, și spun peste pământ în zi de praznic de înviere: Hristos a înviat! Îi spun și lui satana: Hristos a înviat, îi spun ca să se teamă de acest nume mare și de învierea Mea cea cu biruință asupra lui!

Și nu-Mi sfârșesc cuvântul, căci sunt zile de Sfinte Paști, și vom grăi și vom învăța lucrarea închinării, fiilor.

Și sfârșim acum, și începem iarăși cu acest măreț cuvânt de vestire peste pământ în lung și în lat: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

19-04/02-05-2021